

SEDIMOSANG

DAY CARE & PRE-SCHOOL

Nieuwsbrief. Ivory Park 29 Juni 2007

Nu we een nieuwe fase ingaan bij Sedimosang wil ik jullie weer bijpraten over ontwikkelingen, verdriet en vreugde.

Dit keer overheerst vreugde, omdat toestemming voor de nieuwbouw rond is en een contract met Josephine getekend over doelstelling en gebruik van gebouw.

Josephine gaf me gisteren op een plechtige manier een grote zelfgemaakte mand met allerlei soorten kalebassen gevuld met mielie, bonen, kralen etc. als teken van waardering en dank. Het staat voor voorspoed, voorraad, voedsel, voor samen delen en trots zijn. Ik deel dit cadeau met ieder van jullie als symbool van samenwerken en samen zorgen dat Sedimosang een kindvriendelijke plek

wordt.

In haar bestaande huisje wordt de keuken aangepast en ook voorzien van elektra, water en plafonds gemaakt. De muren krijgen een schilderbeurt en de diepe afstap van de garageklas naar buiten is opgevuld met puin en afgedekt met cement. Aan de voorkant van het huisje is een open ruimte dichtgemaakt, zodat het als een kantoortje gebruikt kan worden. De renovatie van het oude pand is zo goed als klaar.

We zijn klaar voor de 2° fase:

Het neerhalen van de krotjes aan de achterkant was een feest op zich. Zaterdag 23 juni was het zover. Ik had voor koek en drankjes gezorgd en samen met Josephine, haar leerkrachten en het bouwteam hebben we er een mooie ceremonie van gemaakt. De dag ervoor hebben Josephine en Maria met alle kinderen afscheid genomen van hun krot en met zijn allen werd gezongen en werd in gebed Beauty, de hulp bij de allerkleinsten, herdacht die kort geleden zo gruwelijk werd verkracht en vermoord. Gezongen werd er ook voor allen die zorgen dat ze een nieuwe klas krijgen. De kinderen verblijven zolang de bouw duurt aan de overkant in het golfplaten kerkje. Het fijne is dat er een ruim stuk grond omheen ligt waar de kinderen ook lekker buiten kunnen spelen.

De eerste materialen voor het grondwerk dat gedaan gaat worden door Martha een vrouwelijke loodgieter en haar hulp Letty zijn gekocht. Martha en Letty hanteren een pikhouweel alsof het dagelijks werk is. Er moeten buizen in de grond voor water en riool en deze vrouwen staan hun mannetje.

Hier stond een kartonnen klas

Martha en Letty de loodgieters

Ook een nieuwe voorraad stenen die gebakken worden in Ivory Park zijn besteld. Ik koop die stenen midden in de township. Ik heb weer heerlijk het spel van afdingen gespeeld en moet voor de 2000 stenen die ik per keer bestel 3.500 rand betalen en natuurlijk cash afrekenen. Dat is een heel gedoe, want de collega werkers mogen die grote bedragen niet zien, dus schuift een grijs gruismanntje naast me in de auto die onder het dashboard zijn geld telt, aan

zijn hoofd tikt en zegt: Sharp mammy and thanks for supporting us. Vervolgens verdwijnt het stapeltje geld in zijn schoen. Alle bouwmaterialen haal ik achter de plaatselijke Spar, waar een nieuwe hardware store is geopend en waar ze me met groot plezier zien binnenkomen en de la van de kassa al open zetten... De manager is van origine een Deen en heeft beloofd om als leider van een jeugdgroep in Ivory Park aandacht te besteden aan wat we doen. We gaan daarover begin juli iets afspreken.

Stenenbakkerij in Ivory Park.

Een echte "Afrikaanse" ervaring: De townplanner had met de achterbuurman van Josephine afgesproken om over de hele breedte 3 meter grond af te staan aan Josephine voor 300 rand huur per maand, zodat we dat kunnen gebruiken als extra speelplaats. Vorige week werd ik aangesproken door de lieve mijnheer. Hij wil 400 rand hebben. Resoluut afgewezen, want dan begin je aan een glijdende schaal. Hem verteld dat het dan jammer is maar we andere oplossingen zoeken. Hij was erg ontdaan en had later een gesprek met Josephine die hem een lesje leerde, gelukkig begreep hij het en accepteerde de effecten van zijn hebberigheid. We kunnen in overleg gaan met de kerk waar de kinderen nu verblijven om te kijken of ze bereid zijn een stuk grond beschikbaar te stellen waar we speelmaterialen neer kunnen zetten die door de week gebruikt worden door de kinderen van Josephine en in het weekend open is voor alle kids uit de buurt en de kerk. En of toeval niet bestaat zijn we benaderd om in gesprek te gaan met mensen van de overheid en de community over een idee om voor de kleine kinderen uit kindgezinnen een soort speelpark te ontwikkelen, zodat de grotere kinderen naar school kunnen en de kleintjes onder de hoede van volwassenen kunnen spelen en creatief bezig zijn. Mogelijk zijn dingen te combineren. Tegelijk komt een eerder idee om voor deze kindgezinnen een soort service center op te zetten weer terug. Het is zo triest dat er steeds meer van deze gezinnen in Ivory Park zijn die zich zonder enige levensbasis moeten zien te redden. Josephine gaat al een tijd lang iedere morgen om 5 uur een kleintje halen bij een moeder die terminaal ziek is en aan Aids gaat overlijden. Moeder kan niet meer voor haar

dochter zorgen en het meisje zelf is ook besmet en wordt goed verzorgd bij Josephine in de crèche. Ze blijft bij Josephine tot bedtijd en dan legt Josephine haar bij de moeder te slapen, nadat ze ook aandacht en zorg heeft geboden aan de moeder. Ik weet dat Josephine dan een kommetje eten meeneemt. Ik schreef in de vorige nieuwsbrief al over een kindgezin waarvan een ouder broertje van een kindje uit de crèche is overleden en het 'gezin' nu draaiend wordt gehouden door een zusje van 13. Voor deze kinderen zou speciale aandacht en zorg opgezet moeten worden. Testen op Hiv/Aids en voorzien van medicatie. Zorgen dat ze een grant (toelage) krijgen, hulp van maatschappelijk werk, pastorale begeleiding, spel en scholing. Simpele kinderrechten.

Vreugde omdat het goed gaat met Amolegang (betekent geaccepteerd), de baby van Neo waarover ik in de vorige nieuwsbrief sprak. Ik had toen niet gedacht dat deze baby het zou halen, maar hij is een vechter en maakt het supergoed. Je ziet hem groeien en het is een grappig mannetje.

Neo is na een aantal dagen weer teruggegaan naar school waar ze dit jaar eindexamen doet. Ze heeft een aanvraag ingediend voor een studiebeurs bij Eskom en wil ingenieur worden.

Vreugde om alle bekende trouwe, stille en blijvend betrokken ondersteuners en vreugde om nieuwe ondersteuners. Enthousiaste en betrokken mensen die iets willen betekenen voor Sedimosang. Anke, die ondanks een slopende ziekte al heel lang sieraden maakt en verkoopt.

Joke van de SVVE. Minke die in zijn molen te Luyksgestel kaarsen gaat verkopen. Stoere reizigers die met campers door Afrika reizen en ons willen bezoeken. Tessa die hier aan de universiteit onderzoek deed naar de effecten van voorlichting over Hiv/Aids en met haar zussen de stichting CuCu bestuurt rond de doelstelling iets voor kinderen in ontwikkelingslanden te betekenen. Bezoek van de ouders van Sonja die ook namens de RC Eerbeek betrokken zijn. Hilde die als een terriër blijft zoeken naar wegen om vanuit het buitenland geld over te boeken, zoals Raphael, een vriend van Mariska, deed vanuit Australië. Dit zijn zo maar enkele voorbeelden. Ongelooflijk ook dat zoveel kinderen en jongeren zich inzetten voor kinderen hier in Zuid-Afrika. Al die communicanten en vormelingen van pastor Karel Bennenbroek. Laila en haar klasgenoten van 11-12 jaar die op hun school in Amersfoort allerlei activiteiten ontwikkelen van cake en appeltaart bakken, kaarten verkopen, lege flessen inleveren en een heus huisconcert. Daan Bothof, 15 jaar, die op een feest van zijn ouders een presentatie hield en met zijn ouders overeenkwam dat geld aan hen als cadeau gegeven, werd overgeboekt. Dirk, Teun en Sjoerd, 12-14-16 jaar die hun winkeltje weer openen op feesten en partijen en de opbrengst bestemmen voor Sedimosang.

Ik neem mijn wollen muts af voor deze jongeren die in tegenstelling tot alle negatief nieuws over jongeren in Nederland het tegendeel laat zien. Ze steken de handen uit naar kinderen hier en laten ons volwassenen zien wat delen is. Daar krijg ik het warm van, daar put ik moed uit en dat geeft me hoop die ik doorgeef aan de mensen hier.

Er ligt hier sinds 2 decades sneeuw. De huizen hebben geen verwarming en met temperaturen rond het vriespunt zijn een wollen shawl en dikke sokken heerlijk.

Ik neem dus voor ieder van jullie mijn wollen muts af en groet jullie met een warm hart, ook namens Josephine,

Trees Stege

Goed nieuws: De website www.tshwaranang.nl wordt bijgewerkt!